

NEZAPOMÍNÁME

Uplyne již 76 let od osvobození Brna z nacistické okupace. Na rozkaz velitele 2. ukrajinského frontu maršála SSSR R. J. Malinovského vyrazili rudoarmějci k rozhodujícímu útoku a ve dnech 24.–26. dubna 1945 Brno svobodně vydechlo. I letos půjdeme k místům, která v městských částech připomínají oběti těch, kteří v posledních dnech války položili své často mladé životy v boji s nacistickým Německem. Půjdeme i k pylónům na výpadových silnicích z Brna, protože připomínají bojovou cestu našich osvoboditelů do města.

Půjdeme k těmto místům, i když v našich médiích v poslední době rostou snahy ponížít nebo úplně vynechat úlohu Sovětského svazu při porážce nacistického Německa a japonského militarismu, úlohu rozhodující. Znovu si uvědomíme, že vítězství nad oběma největšími nepřáteli lidstva nás zbavilo hrozby, kterou vyslovil Reinhard Heydrich při nástupu do funkce říšského protektora, že Čech nemá v tomto prostoru co pohledávat. Při této příležitosti uctíme i památku rumunských vojáků bojujících po boku rudoarmějců, i našich občanů, kteří položili své životy na frontě, v koncentračních táborech, na popravištích.

Karel Janiš

Fotografie z loňské oslavy 75. výročí osvobození, která byla poznamenána vrcholící první vlnou pandemie. Věříme, že letošní oslava už bude důstojnější!

Foto Jiří Králík st.

K SVÁTKU LIDÍ PRÁCE

I letos bude 1. máj – Svátek práce.

Připomeneme si, že mezinárodní kongres dělnictva – ustavující kongres II. internacionály v červenci 1889 v Paříži – se připojil k protestům amerických odborářů proti nespravedlivým rozsudkům nad účastníky manifestace v Chicagu 1. května 1886. Američtí odboráři se v roce 1888 rozhodli každoročně uctívat památku vůdců chicagského dělnictva 1. května.

Od roku 1890 se každým rokem setkávají ti, kteří se žijí každodenní povinností prací. Ovšem pokud se žijí v kapitalistickém uspořádání věcí veřejných, může být, že jsou nezaměstnaní. Dlouho

by bylo možno napsat o průběhu té první prvomájové manifestace v roce 1890 v podání Jana Nerudy nebo jak Julius Fučík v Reportáži psané na oprátce uvedl symbolické cvičení na dvoře věznice.

Mezinárodní solidarita pracujících nabyla na významu v době, kdy kapitál v celosvětovém měřítku usiluje zlikvidovat všechno, co mu stojí v cestě k udržení nadvlády nad lidstvem bez ohledu na oběti. V honbě za většími zisky jsou mu možné další oběti lidstva bez významu stejně jako samotná existence lidstva vůbec. Má k tomu dost všezničujících prostředků.

Karel Janiš

CO BUDE DÁL? IV.

Aleš Růčka

Jsem vskutku rád, že píší poslední pokračování těchto informací, zaměřených především na přípravu 11. zasedání ústředního výboru a XI. sjezdu KSČM v souvislosti se změnou vedení strany. Poslední proto, že uvedené otázky definitivně zmizí, neboť i když v termínu vydání tohoto čísla ECHA a pochopitelně jeho přípravy není vše ještě jasné a rozhodnuto, stane se tak v nejbližších dnech po tomto termínu. Z toho rovněž vyplývá, že pokud nudíte tento článek číst po 18. dubnu, budete vše podstatné vědět z médií (a tedy vlastně dál číst nemusíte).

Přesto se mohu o řadu informací podělit. Že jde pro členy strany, ale i další občany o vpravdě zásadní informace, je zřejmé i z toho, jakou pozornost jim v poslední době věnovala média. V prvé řadě se pochopitelně jedná o již 3x odložený XI. sjezd strany. Vedení strany se neodhodlalo uskutečnit jeho jednání obdobně jako ČSSD distanční formou. Bylo rozhodnuto uskutečnit sjezd v termínu 27. a 28. listopadu 2021. Tento termín snad už bude konečný, i když bylo uloženo hledat i dřívější termín. Osobně bych ale vsadil na listopad, to už bude po volbách. Tolik ke sjezdu.

Poslední odložení dubnového termínu sjezdu se pochopitelně odrazilo ve zvýšený zájem o přípravu 11. zasedání ústředního výboru, které se uskuteční v nejbližším možném termínu po ukončení stavu nouze, tedy v sobotu 17. dubna. Připomeňme si, že ÚV se naposledy sešel téměř před rokem, konkrétně 26. června 2020. Následně jeho členové přijímali potřebná rozhodnutí pouze na dálku – per rollam. Po svolání řádného jednání se tedy volá už dlouho. Členům ÚV budou předloženy ke schválení skutečně důležité materiály: Především se budou schvalovat kandidátní listiny jednotlivých volebních krajů, volební program a priority volebního programu pro podzimní volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Dále to budou i některé materiály ekonomické povahy za rok 2020 a rozpočty KSČM pro letošní rok.

Především však bude pozornost věnována novému vedení strany. Aby volba mohla být provedena v souladu se Stanovami KSČM, je třeba, aby současní funkcionáři na svou funkci rezignovali. Dosud tak učinila pouze s. Konečná, podle informací tak učiní i všichni ostatní. Stanovy umožňují

i jinou alternativu – odvolání příslušného funkcionáře z funkce. To lze realizovat za předpokladu, že příslušný návrh podá nejméně třetina OV nebo třetina KV a schválí jej dvě třetiny členů ÚV. Jak již víme z dřívějších informací, tento požadavek více než třetina OV již podala. I z médií je již známo, že kandidaturu na předsedu oznámilo devět soudružek a soudruhů, mezi nimi i předseda našeho městského výboru s. Říha. Očekává se však, že se bude rozhodovat mezi s. Konečnou a Skálou. Na funkci 1. místopředsedy kandiduje 5 kandidátů, na místa ostatních místopředsedů 22 kandidátů. S. Říha kandiduje na funkci místopředsedy se zodpovědností za ekonomiku. K přípravě 11. zasedání ÚV dodám, že se 6. dubna uskutečnilo (rozdělené na dvě skupiny) zasedání MěV, aby se MěV shodl na tom, jakým způsobem bude zástupce brněnských komunistů na plénu ÚV jednat a hlasovat.

Značnou pozornost v posledních dnech vyvolalo i hlasování členů ÚV ukončené 6. dubna. 64 členů z osmdesáti hlasujících odpovědělo na předložený návrh *Souhlasím s ukončením Dohody o toleranci vlády ČR kladně*. Vyjednávací tým KSČM (s. Filip, Grospič a Kováčík) na jednání s týmem hnutí ANO ve středu 7. dubna však nedospěl k závěru a jednání na týden přerušil. V pátek 9. dubna zasedal výkonný výbor ÚV, který vyzval tým vyjednávačů v čele se s. Filipem, aby dodržel zmíněné usnesení ÚV o odstoupení od dohody na jejímž základě KSČM podporuje menšinovou vládu ANO a ČSSD ve Sněmovně. O výsledku budou členové ÚV informováni na 11. zasedání ÚV 17. dubna.

Vypadá to tedy, že uvedené otázky, jimiž se strana již od nešťastných podzimních krajských voleb intenzivně zabývá, budou vyjasněny. Navzdory trvajícím opatřením v boji s pandemií se budeme moci v čele s novým vedením strany věnovat ze všech sil naplnění základního úkolu pro nadcházejících 6 měsíců – zajistit, aby strana uspěla v podzimních parlamentních volbách. Na jihomoravské kandidátce je zařazeno 5 brňáků – na pozici číslo 4. Martin Říha, 11. Jaromír Blatný, 18. Václav Fišer, 25. Jiří Fazor, 32. Michal Procházka. V plném proudu je i příprava volební kampaně, která bude oficiálně zahájena 29. dubna tis-

(Dokončení na straně 3)

CO BUDE DÁL? IV.

kovou konferenci v bývalém Domě odborů v Praze. Městský výbor zahájil jednání, aby ostrá volební kampaň byla zahájena v Brně na přehradě, navrhl termín 28. srpna.

Městský výbor se rovněž již začal zabývat přípravou komunálních voleb v roce 2022.

Pověřil předsedu MěV s. Řihu vyhledáváním spojenců pro sestavování KL. V současné době je nutno upřít pozornost na přípravu a stanovení pri-

orit volebního programu. Současně zahájit výběr kandidátů pro volby v Brně i jednotlivých městských částí. Promyslet obsah a formy volební kampaně s ohledem na stanovení rozpočtu MěO na rok 2022. Pozornost věnovat návrhům způsobu a obsahu mediální kampaně, která bude nepřehlédnutelná. Promyslet jaké konkrétní akce, kolik a kde je uskutečnit.

Aleš Růčka

AKTUÁLNÍ INFORMACE

Dovolím vyjádřit naději, že tato informace je jednou z posledních, jež nahrazuje pravidelné porady předsedů základních organizací. Od pondělí 12. dubna již nebude (doufám, že již trvale) platit nouzový stav, vláda bude potřebná protikoronavirová opatření vydávat na základě pandemického zákona.

Ministerstvo zdravotnictví vydalo 6. dubna Mimořádné opatření platné od 12. dubna. Pro naši práci je důležité, že je možno konat výborové či členské schůze za předpokladu účasti maximálně 10 osob. Při vyšší účasti je však třeba se bohužel prokázat testy.

Důležitý pro nás je, vzhledem k blížícím se oslavám osvobození a 1. máje i bod I.17 „Mimořádného opatření...“, který „omezuje právo pokojně se shromažďovat podle zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů, tak, že:

a) každý účastník je povinen mít ochranný prostředek dýchacích cest (nos, ústa), který brání šíření kapének;

b) shromáždění, nejde-li o shromáždění podle písmene c), se může konat pouze mimo vnitřní prostory staveb a může se jej účastnit celkem nejvýše 100 účastníků, a to ve skupinách po nejvýše 20 účastnících a při zachování rozestupů mezi skupinami účastníků alespoň 2 metry.“

Uvedené Mimořádné opatření rovněž řeší celou řadu konkrétních omezení týkající se otevření obchodů a služeb i další aktivity. Předpokládám, že o nich budou v následujících dnech podrobně informovat média.

S ohledem na výše uvedené předpokládáme, že bude možné uskutečnit většinu plánovaných akcí k uctění osvoboditelů i dlouho odkládané členské schůze ZO KSČ.

Aleš Růčka

KLUB ČESKÉHO POHRANIČÍ BRNO

ZVE SVÉ ČLENY NA

NEFORMÁLNÍ SETKÁNÍ

k vyřízení všech, za pandemických opatření odkládaných, členských záležitostí.

Jedná se zejména o předání výtisků Hraničáře, zaplacení předplatného a členského příspěvku, objednávkou knihy k 70. výročí přijetí Zákona o ochraně státních hranic (cena je 180 Kč).

Zvání jste všichni, rozhodující ovšem je (vzhledem k věku), jak sami vnímáte míru svého ohrožení. Minimalizovat je bude i to, že předpokládám spíše přítomnost jednotlivců po dohodě telefonické (605 777 259) nebo prostřednictvím e-mailu (korbel.jan@post.cz).

Po tak dlouhé době se na vás opět těším.

Jan Korbel

70. výročí přijetí Zákona o ochraně státních hranic

PIETNÍ SHROMÁŽDĚNÍ K 76. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ MĚSTA BRNA RUDOU ARMÁDOU

V loňském roce nám nebylo umožněno oslavit 75. výročí osvobození Brna a Československa tak, jak by si tato výročí zasloužila. Bohužel, ani letos nám již déle než rok trvajících protikoronavirových opatření zřejmě neumožní, připomenout si toto významné výročí jako v době před současnou pandemií.

Přesto nebudeme rezignovat! V tom nejhorším případě to budou oslavy vskutku komorní, za účasti pouze několika zástupců stranických organizací, kteří se přijdou poklonit památce padlých hrdinů a položit květy symbolizující, že my na jejich oběť nezapomínáme.

Protože nám komunistům je však vlastní dějinný optimismus, je městský výbor přesvědčen, že nám bude umožněno uctít památku padlých osvoboditelů za mnohem vyšší účasti obdobné té, již jsme zaznamenávali v době předcovidové. Po-

Oslavíme letos 1. máj společně?

Městský výbor je přesvědčen, že se nám to letos navzdory Covidu **podaří**. Pochopitelně ne za podmínek, na které jsme byli zvyklí do roku 2019, ale uděláme vše, co bude v našich možnostech, abychom se na Svátek práce sešli a společně si řekli, co se nám v naší stranické práci podařilo, co ne podle našich představ a potřeb, a na co napřeme pozornost v příštím období. Pochopitelně je nutno počítat s určitými omezeními, MěV je však přesvědčen, že všichni účastníci prvomájových oslav disciplinovaně budou dodržovat příslušná opatření vlády i ministerstva zdravotnictví počínaje dodržováním zásad 3R a především zdravého rozumu.

Vzhledem k tomu, že prostory parku na Moravském náměstí budou pro plánované stavební práce předány až v květnu, podařilo se dohodnout možnost uskutečnit tyto oslavy právě zde, jak tomu bylo v minulých letech. **Sejdeme se tedy 1. května v 10 hodin v parku na Moravském náměstí.** Přesto doporučujeme sledovat webové stránky městského výboru (www.kscm-brno.cz), kde toto pozvání bude na základě aktuální situace a příslušných omezení aktualizováno, neboť v době uzávěrky Echa nelze vyloučit přijetí opatření, která by mohla naše oslavy omezit či úplně vyloučit.

chopitelně při striktním, zodpovědném dodržování zásad 3R (respirátory, ruce, rozestupy). My k tomu přidáme i další R – rozum.

K oslavám 76. výročí osvobození města Brna Rudou armádou chystá MěV **na pondělí 26. dubna ve 14 hodin tradiční pietní shromáždění na Ústředním hřbitově, na státní svátek 8. května ve 12 hodin pietní akt – kladení věnců u Pomníku rudoarmějce na Moravském náměstí.** Upozorňujeme, že pozvání bude na základě aktuální situace a příslušných omezení aktualizováno na webových stránkách městského výboru (www.kscm-brno.cz).

Rovněž základní organizace připravují v jednotlivých městských částech pietní akce k osvobození Brna slavnou Rudou armádou:

23. dubna	16 hod.	Starý Lískovec – u pomníku na Točné ulici
25. dubna	14 hod.	Líšeň – hřbitov, památník osvoboditelů a J. Fajmanov
26. dubna	14 hod.	Ústřední hřbitov 15.30 h. Brno-střed – u pomníku Malinovského 16 hod. Brno-střed – na Moravském náměstí u Pomníku rudoarmějce 16 hod. Komín – Ruský vrch
27. dubna	16 hod.	Kohoutovice – u památníku letce V. S. Kašutina 17 hod. Žebětín – památník osvobození na Ostrovačické ul. 16 hod. Královo Pole – u památníku RA, Božetěchova ulice
28. dubna	16 hod.	Bystrc – u obecního úřadu na začátku ul. Živného, v 16.15 pokračování u pomníku npr. Golubenka v zahradě u Hynčiců. 16.30 h. pokud se podaří do termínu zrealizovat instalaci pamětní desky odbojáři Živnému (na stejnojmenné ulici), pak by se zde v 16.30 hod. uskutečnil pietní akt odhalení pamětní desky.
1. května	15 hod.	Brno-sever – u památníku v Soběšicích

Poznámka: Termíny a časy mohou být ještě jednotlivými organizátory změněny na základě dohody se spolupořádajícími organizacemi.) **Aleš Růčka**

SOUTĚŽ O BUDOUCÍ HLAVNÍ NÁDRAŽÍ V BRNĚ

V Právu bylo 23. března 2021 uvedeno, že několik soutěží už bylo a nyní už je poslední. Bylo zasláno 46 přihlášek od našich i zahraničních architektonických kanceláří, např. od autorů nádraží ve Vídni, Berlíně, Haagu, Londýně. Autoři návrhů splnili úkol navrhnout budovu nádraží včetně střechy a podoby nástupišť, rozmístění vnitřních prostor, umístění hlavní výpravní haly, kompletní řešení přiléhajících veřejných prostranství, budovy pro administrativu, řešení autobusového nádraží, městské dopravy a propojení pro pěší.

Z 12 účastníků vybrala mezinárodní porota 4. Jejich návrhy pro projekt porota hodnotila na 72 panelech v 1. patře budovy bývalé Vlněny s vý-

hledem na budoucí novou čtvrť Trnitá. Finalisté mají za úkol rozpracovat své návrhy do větších podrobností, připravit fyzický model nádraží včetně oblasti, v níž se bude nacházet, doplněný o chystaný model nové čtvrti Trnitá. Rozhodnutí poroty schválili již oba zadavatelé soutěže - Rada města Brna a Správa železnic. V létě 2021 porota vybere vítěze, který získá 6 milionů korun, druhý v pořadí 5, třetí 4 a čtvrtý 2,5 milionů korun na pokrytí nákladů v soutěži.

Bude tato soutěž skutečně poslední?

Neozvou se ti, kteří se nedostali do finále, aby se i oni mohli ukázat se svými modely?

Karel Janiš

Vyznání zklamaného ajznbóna

Jako někdejší brněnský železničář, jak rád říkám "starý ajznbón," jsem zvedl takřikajíc oči v sloup při zvěsti, že brněnský magistrát opět zorganizoval další mezinárodní urbanistickou soutěž na projekty stavby nového hlavního vlakového nádraží. Soutěž se opakuje mnohokrát už po celé 20. století i nyní s velkou publicitou.

To jsem rád, že přibudou další plány a modely... Současná primátorka Markéta Vaňková by mohla začít se stavbou budovy řekněme „Muzea přestavby železničního uzlu ČSD v Brně“. Budova musí být dostatečně velká, aby se tam všechny vypracované plány, projekty a další odborné dokumenty za posledních 120 let vůbec vešly.

A jak to bude dál? Troufám si věstit, že výstava hlavního nádraží bude znovu odsunuta - ne ve zvolené, tzv. odsunutě poloze u řeky Svratky, ale v čase.

Penízky sežral COVID-19, tak jako předtím Velká válka, Velká krize, příprava na obranu ČSR a další, tentokrát Světová válka, příprava proti útoku imperialistů, kdy jsme zase prohráli, poté rok 1968 a potřeba zalepit Pražákům hubu novým metrem, pak předposlední dějství (kontra)revoluce sametová a penízky zašantročené tatíčkem privatizace, o to více kradoucí neviditelné ruky trhu.

Nynější dějství je nejspíše poslední... Možná dříve bude vymyšlena nová doprava - třeba teleportace - a železnice se stane muzeem. I s ostudou nazývanou nádraží Brno-dolní. Na jeho místě se už celé století rodí a znovu zatracuje nádraží nové,

dokonalejší. Jako starý rozprčený ajznbón jsem už ztratil veškerou naději a iluze... **Jan Korbel**

Na můj postesek se ozval i další kama-rád ze železnice.

Vzpomínám si, jak se ten problém řešil někdy v roce 1975 a dále. To tzv. *Rada mladých odborníků V-SSM při PO Brno*, vlastně kluci a holky z UVARu a SODOPU (Ferenc...), ŽS GR a SŽDC Brno-jih v podobě Vojty Kocourka (chvíli byl náměstkem GR ČD, před pár lety ještě zpracovali kvalitní projekt na přestavbu uzlu žst. Brno-h.n. a zakomponovali do něj i stavbu mládežnické železnice směrem na Rakovec.

PO ČSD Brno, náčelník byl Jan Maršálek a SV KSČ PO ČSD Brno se přestavbou vážně zabýval, tuším i tehdy to byly 3 koncepce a JEDNA Z NICH BYLA I TA „NAŠE“ modrokošiláči.

Tak nějak to mnoho nepostoupilo.

Počkám si, až budou zpracovány ty 3 trojrozměrné studie podle přání *šilené* Vaňkové a bude-li to přístupné veřejnosti - půjdu se podívat, co tam z „našeho“ konceptu zůstalo zachováno a o co jej obohatili.

Jenom doufám, že neopomenou myslet na blaho příšedších do Brna a zabudují tam nezničitelné výdejní automaty na „*marijánu*“, jak už nyní je někde v Kr. Poli, TESCO a bůh ví, kde ještě. 900,- Kč za 3 g - nekup to a bez receptu, ve dne v noci ... pro dobrou náladu??

Karel S.

VÍTĚZNÝ ÚNOR 2021? ANI NÁHODOU!

Počátkem února vedení KSČM rozhodlo nepodporovat vládu při hlasování o prodloužení stavu nouze, poněvadž školy zůstaly bez žactva a lyžařské vleky nebyly uvedeny do provozu. Premiér jednal s opozicí o dalším postupu. Vedení obou koalic bude vystupovat jednotně, což bylo pokřtěno až na půdu.

Bylo jasné, že největší bojovník proti stavu nouze Tomio Okamura si nepřeje pokračování stavu bez možnosti vyjet za hranice, shromáždit se bez roušek a rozestupů. Rostly počty nakažených a zesnulých a hejtmani bili na poplach, žijí mezi lidmi na rozdíl od obou koalic. Vláda se s hejtmany dohodla a vyhlásila stav nouze do 28. února. Předseda Senátu řekl, že vláda obešla Sněmovnu, stav nouze je protiústavní a Senát se obrátí na Ústavní soud.

Po dalším jednání s opozicí Sněmovna schválila pandemický zákon, novelu rozpočtu se schodkem 500 mld. Kč. Poté byl ve Sněmovně 26. února odmítnut návrh stav nouze znovu vyhlásit a představitelé obou koalic se znovu předváděli. Poslanci Volný a Bojko bez roušek chodili k řečnickému pultu a nikdo nebyl schopen vyvést je ze sálu. Jen jeden ze zaměstnanců Sněmovny chodil utírat řečnický pult a poslankyně Válková sedící proti vždy poodešla.

Vláda vyhlásila stav nouze do 28. března a nová opatření s platností od 1. března – např. uzavírání mateřských školek, dalších tříd ZŠ, testování v závodech, uzavření dalších obchodů atd. U Moravce 28. února se ministryně spravedlnosti ocitla v palbě poslance Feriho, emeritního ústavního soudce Balíka (*vláda by měla postupovat opatrně, rozhodne-li Ústavní soud o protiústavnosti stavu nouze, budou ušlé zisky muset být uhrazeny*), vláda musí opatření důkladně vysvětlit. A Moravec nezůstal pozadu. Neberou v úvahu stavy nakažených a zesnulých. Po zasedání vlády večer premiér, ministři vnitra, průmyslu a zdravotnictví objasňovali skoro 80 minut důvody a průběh opatření, následovaly Události a komentáře, v nichž ministr Petříček hovořil o cestování za hranice (*stovky lidí na Zanzibaru a další na cestě*). Ale Okamura opět vše zpochybnil a ve všech zpravodajských relacích po celý den měl slovo.

Kdo vlastně u nás vládne? Ústavní soud, který změnil části zákona o volbách? A bude rozho-

dovat o ústavnosti, neústavnosti stavu nouze? Anebo pražský soud, který nařídil (*podtrhuji tento výraz*) obnovit denní studium na jednom gymnáziu v Praze? (*Nejvyšší správní soud toto nařízení zrušil*).

Nebo jiný soud zakázal (*podtrhuji tento výraz*) Českému olympijskému výboru sejít se k volbě vedení výboru? Komentáře v Právu i v Lidových novinách se shodovaly, že vláda je pod tlakem řady soudních rozhodnutí v zájmu čistoty právního státu bez přihlédnutí k reálné situaci, v níž žijeme. Je nutné uplatňovat Ústavu a zákony, ale je hloupé onemocnět a zemřít v souladu se zákonem.

Ptám se, zda právníci znají Listinu základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky, v níž je uvedeno, že každý má právo na život a tento život je hoděn ochrany již před narozením. Najde se právník, který řekne, že jednání Okamury je především na hraně zákona, ohrožuje zdraví lidí a zda je vůbec způsobilý vykonávat jednu z nejdůležitějších funkcí ve Sněmovně?

Jaroslav VEIS v pravidelném sobotním komentáři v Lidových novinách 27. února 2021 uvedl, že je štěstí, že český prezident, česká vláda a český parlament nevelí hasičské zbrojnici: žádná stříkačka by k požáru nikdy nevyjela, protože by se dosud dohadovali o poměrném zastoupení v posádce a mezitím by část z nich sepisovala stížnost Ústavnímu soudu na oprávněnost zásahu.

Pavel BREJCHA v Mladé frontě Dnes 27. února 2021 uvedl, že máme štěstí, že nás napadl „jen“ koronavirus. Kdybychom byli napadeni vojensky, tak pokud bychom našli konsenzus k vyhlášení mobilizace, tak opozice by tento krok označila jako protiústavní. Ústavní soud by vyhlásil mobilizaci jako nezákonný krok, protože ji vláda dostatečně nezduodvodnila. Ve chvíli, kdy by z našeho státu zbývalo již torzo, tak by se šéf Senátu (těsně před vybombardováním budovy Senátu) radoval, jakou uštědřil lekci nezodpovědné vládě.

Vskutku lepší charakteristiku počínání opozičních bloků a Senátu nemáme, vystihuje jejich absurdní počínání na rozhraní rozumu a normálnosti.

Nová kniha pohádek. Šípková Růženka se nikdy neprobudí, protože princ se neodvážil sundat

(Dokončení na straně 7)

DĚJINY – STRÍDAVĚ OBLAČNO

Jde o titul knihy, kterou zpracoval a vydal v roce 2017 Jaroslav Kobr, který na Vysoké škole politické ÚV KSČ přednášel dějiny mezinárodního dělnického a komunistického hnutí a jako znalec oboru vydal např. v roce 1985 obsáhlá skripta.

Nyní se v deseti kapitolách snaží poukázat na některé problémy vývoje lidské společnosti v různých oblastech, především v té duchovní. Nepíše jen o minulosti, dotýká se též přítomnosti a pokouší se i o určitou vizi do budoucna. Je si vědom, že mnoho otázek zůstane nezodpovězených, život v různých oblastech světa je nesmírně dynamický a přináší dnes a denně nové problémy, kladé nové otázky a není samozřejmě ani možné hned na ně odpovědně a se znalostí věci odpovědět. **V úvodu knihy uvádí**, že historie lidstva je velmi složitá a rozporuplná a svědectví o ní není vždy věrohodné, ne všechno, co nacházíme v nepřebíraném množství písemných či hmotných pramenů, lze akceptovat. Mnohé dějinné události i různé osobnosti byly překrouceny, zkrášleny nebo naopak zohyžďeny, často i lživě. V každé společensko-ekonomické formaci a v každé epoše se objevili pokrokoví lidé, významné osobnosti, proběhly události, jež měly význam pro budoucnost lidstva. Objevily se však také chyby, nepravosti i zločiny,

VÍTĚZNÝ ÚNOR...

(Dokončení ze strany 6)

si respirátor, aby ji mohl probudit. Trpaslíci vyženu Sněhurku, aby nedostali pokutu za ubytovací služby.

Honza nevycestuje do sousedního království vysvobodit princeznu, protože nemá očkovací průkaz. Zlatovláska kvůli zavřeným kadeřnicím přestane být zlatovlasá. Dlouhý s Bystrozrakým přijdou o Širokého, neboť ten kvůli nadváze skončí na plicní ventilaci. Maruška nedonese z lesa jahody, protože 12 měsíčků se schází jen videokonferenčně.

Karkulčina babička zemře hladu, neboť Karkulka je ze sousedního okresu. Jezinky neunesou Smolíčka, neboť ten jim neotevře, protože nejsou rodinní příslušníci.

Lidová tvořivost na sítích rychle reaguje na nová opatření.

Karel Janiš

kteří musíme nejen odsoudit, ale i poučit se z nich, což je nutný historický přístup. Náš svět se proměňuje vlivem klimatických změn, v poslední době i vlivem migrační krize související s vlnou terorismu. Prostý člověk nemá rozhodující vliv na všechny tyto události a změny, měl by se ale snažit nejen o přežití, nýbrž i podle svých možností a schopností přispět „do vlnku společnosti“ něčím pozitivním, hodnotným.

V kapitole **Jak chápat dějiny lidstva i historii obecně** autor uvádí, že dějepis líčí nejen to, jak lidé v minulosti žili a pracovali, za co bojovali, ale zkoumá také vývoj lidské společnosti jako jednotný, zákonitý, mnohostranný i rozporuplný přírodně-historický proces. Badatelé se zabývají i vývojem vesmíru, rostlin a zvířat v přírodě... V historické vědě jde vždy jen o zprostředkované poznání na základě historických pramenů. Pojetí tohoto pramene závisí na světovém názoru daného historika, na jeho erudici, zkušenostech. Interpretace proto jen přibližně odráží podstatu historické skutečnosti. Ale historik se musí snažit o co nejobektivnější rekonstrukci dané historické události, musí zohlednit veškeré jemu známé okolnosti. Je nutno zdůraznit, že historikové nemohou používat stejné metody jako badatelé v přírodních vědách. V historii nelze experimentovat, události se nežijí „nanečisto“. Lze opravit názor, změnit historické povědomí, nelze však například „navrátit dějiny“ před nástup Hitlera k moci v tehdejší Německu. Jelikož v historii nelze experimentovat, pak není možné zabránit různým historickým omylům. Ty jsou neoddělitelnou součástí každého poznání, ale vedou někdy bohužel i k tragickým důsledkům. Chyby a omyly vyplývají často z nesprávných východisek, z různých předsudků nebo nepochopení kořenů, z nichž například daná událost vznikla.

Navíc je nutné podotknout, že událost je lidem zprostředkovaná jejím výkladem historickým či filozofickým nebo prostřednictvím umělecké tvorby či novou vědeckou hypotézou. Mylná je rovněž záměna určité události za její důsledek. S tím se často lze setkat. Představitel sudetských Němců nevidí v odsunu Němců po 2. světové válce důsledek expanzivní hitlerovské politiky a z útočníků dělají oběti. Události minulosti očima dneš-

(Dokončení na straně 10)

UPLYNULO STO LET OD ZALOŽENÍ NAŠÍ KOMUNISTICKÉ STRANY

Potůčky, potoky, pramenky, prameny se spoují v jeden stále mohutnější tok, který proudil tak, jak to šlo přes mnohá úskalí, jezy i volnými dny řeky.

V lednu 1919 Dělnický klub funkcionářů sociálních demokratů pořádal diskuse o problémech dělnického hnutí. V únoru 1919 levice v sociální demokracii začala vydávat z podnětu Bohumíra Šmerala časopis Sociální demokrat, který vydatně přispěl k vydání samostatného prohlášení této levice s kritikou reformistické politiky sociální demokracie. Na toto prohlášení z 5. - 6. října 1919 navázalo 7. prosince 1919 ustavení levice jako zvláštní směr v sociální demokracii. V programu se účastníci jednání vyslovili pro diktaturu proletariátu, zřízení dělnických rad a pro připojení k III. (Komunistické) internacionále. 21. září 1920 vyšlo 1. číslo Rudého práva jako tiskového orgánu levice v sociální demokracii. 9. - 12. prosince 1920 proběhla generální stávka proti násilnému obsazení Lidového domu policií a četnictvem. 1. - 2. ledna 1921 vydala celostátní konference pokyny k diskusi o 21 podmínkách vstupu do III. internacionály a ke svolání ustavujícího sjezdu KSČ. Ve dnech 16. - 17. ledna 1921 se v Lubochni konal sjezd levice na Slovensku a Zakarpatské Ukrajině. Po rozeznání četníky sjezd pokračoval v Ružomberoku. 5. února 1921 byl založen český Komsomol. 12. - 13. března 1921 se konala v Praze konference žen levice v sociální demokracii a v Liberci ustavující sjezd německého oddělení levice v sociální demokracii. 8. května 1921 byla založena Federace dělnických tělovýchovných jednot. Delegátem byl Jiří František Chaloupecký, autor názvu Spartakiáda a pozdravu Čest práci.

Vývoj v levisci v sociální demokracii vyvrcholil ve dnech 14. - 16. května 1921 jednáním, které se stalo Ustavujícím sjezdem Komunistické strany Československa. Velký proud byl na světě. Proploval 20. léty i vodami plnými nástrah

a překážek stavějících se mu do cesty. V letech 1939-1945 byl zalit nacistickým mořem, z něhož občas vypluly na hladinu větší či menší ostrůvky

onoho původního proudu. V roce 1945 mohutné rudé flotily ve spolupráci s čluny místních odbojářů vyčistily původní proud od nacistické záplavy. A všichni lidé pomáhali, aby měl proud volnou cestu k další plavbě. Její průběh se mohutně zvolnil po roce 1948, poněkud se na rok zbrzdil na konci 60. let a do cesty se mu pak postavily události let 1989-1990. Plavčíci zaváhali, najednou jako by nevěděli, kudy kam. Málo pomáhali plout dál. Ale přece se našli ti, kteří přece jen našli cestu k další plavbě, i když s jinou vlaječkou. Bývali i tito noví plavčíci

Bohumír Šmeral (archiv red.)

i jejich pokračovatelé se vracejí do minulosti, zejména k 60. a 90. rokům 20. století. Nejde všechno hodit přes palubu, nelze zapomínat na ty, kteří s plavbou začínali a pokračovali tak, jak uměli i neuměli. Dnes je zcela jiná doba a důležité je hledat a najít cestu, jak plavat dále a dál v podmínkách globálního kapitalismu, který se snaží odstranit vše, co mu stojí v cestě.

Aktuální i pro dnešní dobu je výzva, kterou vyslovil Stanislav Kostka Neumann (1875-1947), básník, publicista, zakládající člen KSČ, národní umělec (1945) koncem roku 1920.

„Komunistická strana musí být ustavičně v ofenzivě, byť to byla jen ofenzíva přeskakující z místa na místo, z jednoho pole na druhé, a nesmí se nikdy omezit na pouhou defenzívu. Ustavičná ofenzíva se samozřejmě nedá provádět jednotransně ani na všech stranách. Jako jednotlivec potřebuje i strana i dělnické masy změny, aby živý zájem byl stále větší. Ale právě komunistická strana má tak širokou a tak rozmanitou půdu pro svou ofenzívu, že nemělo by minouti dne, aby tato její ofenzíva se neprojevila na tom nebo onom poli politickém, odborovém, kulturním. Každý komunist, který některého dne nevymyslel si a nepod-

(Dokončení na straně 7)

UPLYNULO STO LET OD ZALOŽENÍ NAŠÍ KOMUNISTICKÉ STRANY

1921, 16. květen Pozdravný dopis Ustavujícího sjezdu KSČ Komunistické internacionály

VÝKONNÉMU VÝBORU KOMUNISTICKÉ INTERNACIONÁLY
V MOSKVĚ!

Vážení soudruzi!

Sjezd Československé sociálně demokratické strany dělnické (levice), konaný ve dnech 15.¹ až 16. května 1921, rozhodl se živelnou jedno-
myslností přijati všech 21 bodů, které podmiňují vstup do Komunistic-
ké internacionály, a stal se tak Ustavujícím sjezdem komunistické strany
Československa. Uvědomujíce Vás o tom, opětujeme jménem česko-
slovenského proletariátu pozdravy výkonného výboru Komunistické
internacionály.

Československý proletariát prošel od 28. října 1918, od založení sa-
mostatného československého státu, velikou řadou zkušeností, velikým
názorným vyučováním. Jeho prvopočáteční iluze z dob nacionální
protihabsburské revoluce, iluze o sociální spravedlnosti, o beztřídnosti
nacionálního státu, jeho iluze o úspěšnosti koaliční spolupráce s bur-
žoazií a o nutnosti sociálního patriotismu byly tímto názorným vyučo-

UPLYNULO STO LET...

*nikl ničeho účelného proti dnešnímu po-
řádku, proti měšťáctvu, jeho idolům
a předsudkům, jeho nadprávím a pozi-
cím, ten si má večer říci jako onen staro-
věký vladař filozof: ztratil jsem den!
A druhého dne napravit, co zmeškal. “*

(S. K. Neumann, Komunistická ofe-
n-
ziva, Rudé právo 24. prosince 1920, viz
Stanislav Kostka Neumann, Stati a pro-
jevy V 1918-1921, s. 456-458. Vydal
Odeon, nakladatelství krásné literatury
a umění, Praha 1971 k 50. výročí zalo-
žení KSČ.)

Karel Janiš

Reprodukce fragmentů dokumentů
sjezdů viz „Dokumenty moderní doby“
Nakladatelství Svoboda, Praha 1978
str. 154 - 155 a str. 158 - 159

1921, 30. říjen Rezoluce Slučovacího sjezdu Komunistické strany Československa

Zástupci proletariátu českého, slovenského, německého, polského, maďarského a ukrajinského, shromáždění na společném Slučovacím sjezdu, zdraví usnesení Třetího světového kongresu Komunistické internacionály, který vyslovil požadavek, aby byla vytvořena *jed-
notná mezinárodní komunistická strana Československa*. Jsou odhodláni provést sjednocení s nadšením tím větším, že požadavek Tře-
tího světového kongresu je v úplném soulase s vůlí proletariátu všech národů tohoto státu vytvořit mezinárodní proletářskou jed-
notnou frontu, jak se tato každým dnem ostřeji projevovala. Tak usnesení Třetího světového kongresu nebylo ničím jiným než výrazem nezbytné nutnosti proletářského třídního boje a výrazem toho, že *třídně uvědomělý proletariát si uvědomil tuto nutnost*. Důvěrníci mezinárod-
ního třídně uvědomělého proletariátu všech národů, plnice tuto ne-
zbytnou nutnost třídního boje, jsou si vědomi, že nynější sjednocení bude plně působivým a stane se skutečným stupněm k dalšímu vze-
stupu a k pochodu proletariátu, nežůstane-li pouze spojením formál-
ně organizačním, nýbrž vyvine-li se v nejužší organické společenství pro boj, založené na jednotě zásad, taktiky a organizace.

Protokol Slučovacího sjezdu komunistických stran
Československa, konaného v Praze-Smíchově ve dnech
30. října—4. listopadu 1921, Praha 1922, str. 44—45.

DĚJINY – STRÍDAVĚ OBLAČNO

(Dokončení ze strany 7)

ka umožňují lépe chápat „ducha doby“, v níž událost probíhala. Nerespektování daných podmínek v určité době plodí vždy přehnaný kriticismus, například vůči některým osobnostem v dějinách. Dějiny jsou i přehlídkou různých paradoxů. Jedním z nich je rozpad Československa na počátku 90. let. Politická garnitura každého státu, jedná-li seriózně, má v každé době vycházet z toho, že je nutné stavět na minulosti, odvrhnout z ní vše špatné, přežilé, nepokrokové a stavět ale na všem pozitivním z doby předešlé a aplikovat to na současnost. Autor nás též vyzývá poučit se z toho, že naše spojenecké svazky by neměly být neměnné bez ohledu na právě se vyskytující krizové stavy. Při vyhrocení mezinárodních konfliktů, které často vedou k válkám, převládaly a převládají dokonce zájmy těch nejmocnějších a vojensky nejsilnějších států.

V kapitole **Národy a významné osobnosti v dějinách** autor nejprve vypočítává epochy dějin člověka. První je období od jeho vzniku po období, kdy získal podobu „člověka moudrého“. V druhé došlo k rozšíření nejprve loveckých, pak rodových a kmenových pospolitostí i stabilizaci jazykových a názorových struktur. Počátek třetí epochy souvisí s tzv. neolitickou revolucí, tj. v mladší době kamenné asi 4500 až 2500 př. n. l. Čtvrtá epocha je ve znamení užití kovů – doba bronzová 1800 až 700 let př. n. l. - starší doba železná asi 700 až 400 let př. n. l. - doba keltská 400 let n. l. až počátek našeho letopočtu. V tomto období vzniká hradištní a kmenový způsob života v prvních skutečných vesnicích našeho letopočtu. V této epoše se vesnice oddělila od nově vzniklých měst, které byly řemeslnicko-obchodními středisky, měly hradby a opevnění a vysokou kulturu. Vznikly první státní formy společenské organizace, uzákoněna náboženství, obchod, mořeplavba, vzniklo i moderní válečnictví. Pátou epochu prožíváme dnes. V její první etapě byla strojová výroba v 1. třetině 19. století. Od počátku 20. století jde o druhou průmyslovou revoluci, rozhodující je elektrina, užití spalovacích motorů, rozmach hutního strojírenství, sériové strojírenské produkce, letectví nebo chemického průmyslu. Výroba se koncentruje do velkých podniků, spojuje se průmyslový kapitál s bankovním, do-

chází i k vývozu kapitálu. Od 60. let 20. století se prosazuje tzv. třetí průmyslová revoluce, třetí etapa páté průmyslové epochy lidstva. Jde o rozvoj počítačové techniky, rozsáhlou automatizaci průmyslových odvětví a robotizaci. Věda a technika se stává výrobní silou. Nyní žijeme již ve 4. etapě 4. průmyslové revoluce, která pod vlivem vynálezu internetu umožňuje změny přispívající k realizaci vize vyššího stupně automatizace a digitalizace výroby.

Základním elementem hospodářského, politického a kulturního života byli a jsou lidé, tvůrci materiálních i duchovních hodnot. Ale mění se jejich sociálně-třídní struktura. Jádrem ale vždy tvoří pracující lidé, vyrábějící materiální a duchovní statky. V mnohých totalitních režimech jsou často tvrdě perzekuováni a potlačováni vládní vrstvou. V dějinách nalézáme příklady tragických událostí, kdy třeba mečem a ohněm se šířilo křesťanství nebo islám, holocaust za 2. světové války, ale „obyčejní“ lidé zůstali, vzpomínali se, obnovili to, co bylo zničeno, nerezignovali. Čím více lidí se pustilo do obnovy, tím větší společenské i politické změny pak ve společnosti nastaly.

I úloha vynikajících tvůrců v oblasti vědy a umění je důležitá. Ale ti skutečně velcí z nich byli vždy spjatí s lidmi. I významné osobnosti nutně odcházejí, ale lid jako takový zůstává. Ale role lidu závisí často od toho a na tom, jaké politické vedení v dané zemi a v daném historickém okamžiku má. Lidé se někdy dají zmanipulovat bezuzdnou demagogií, viz u Hitlera. A výsledky válek závisejí na schopnostech vojevůdců a bývá náhoda, že právě takový se v dané zemi objeví. Nikdo nepopírá jejich zásluhy, ale není možno omlouvat obrovské ztráty na životech i zbytečné zabíjení výrokem, že taková byla doba.

Karel Janiš

Dorazila první dávka vakcíny pro jihomoraváky.

ŘÍŠSKÝ MINISTR PROPAGANDY JOSEPH GOEBBELS PROMLUVLIL

11. září 1940 v Berlíně k českým kulturním tvůrcům a novinářům. Mezi 34 pozvanými byli např. aktivisté – novináři Karel Lažnovský, Vladimír Krychtařek, malíř Janko Uprka, spisovatel Jaroslav Durych, dirigent Václav Talich, básník Josef Hora, lyrici Václav Renč a Jan Čarek a další.

Mnozí z nich vydali po návratu z Německa čas-to dosti nadšené svědectví ve svých článcích a reportážích. Goebbels v projevu, jehož úplné znění je uvedeno v 3. čísle čtvrtletníku VNK z roku 2020, byl potěšen příležitostí mluvit s přítomnými o celé řadě otázek, které musí být prodiskutovány k vyjasnění vztahu Říše k protektorátu. Je to nutné přes válečné události, protože až skončí válka, tyto otázky by nemohly být prodiskutovány věcně tak, jak je tomu nyní.

V tomto okamžiku se odehrává největší drama, jaké dějiny evropského lidstva vůbec znají. Goebbels byl přesvědčen o tom – a jak by to mohlo být jinak! - že toto drama se rozhodne ve prospěch Říše. V momentu, kdy se anglická moc zhroutí k zemi, bude možnost organizovat Evropu nově, a sice na základě hledisek odpovídajících sociálním, ekonomickým a technickým možnostem 20. století. Nejde o to zkrátit život jednotlivým národům. Pojem svobody nějakého národa se musí uvést do souladu se skutečnostmi, před nimiž stojíme, a s jednoduchými otázkami účelnosti. Jednotlivý národ v Evropě nemůže mít natrvalo možnost stavět se proti všeobecnému procesu pořádku. Lidé myslící velkoněmecky nemají zájem narušovat ekonomické, kulturní nebo sociální jednotlivosti českého národa. Jen se k tomu musí mezi oběma těmito národy vytvořit jasná základna porozumění, setkávat se buď jako přátelé nebo jako nepřátelé. Z minulosti je známo, že Němci dovedou být hrozní nepřátelé, avšak také velmi dobří přátelé. Na dnešním stavu nové organizace Evropy se nemění nic a také se nezmění. A je lhostejné, zda přítomní budou či nebudou souhlasit, na samotném stavu se nic nezmění. Nutno brát nevýhody i výhody tohoto stavu a jestliže jste součástí Říše, není důvod, proč by se český národ stavěl do vnitřní opozice proti Říši, proč by neměl raději pro sebe využívat výhod Říše.

Pánové viděli Říši ve válce a je tu představa, co to bude znamenat v míru. Velká, národně nejsilnější Říše kromě Itálie prakticky převezme vedení Evropy. Pro nás Čechy to znamená, jako členy velké Říše, která se chystá dát

Evropě nový pořádek, strhnout omezení, která ještě oddělují evropské národy a srovnat jim cestu navzájem. Goebbels se pochlubil četbou řady českých knih, že viděl celou řadu českých filmů a li-toval, že je nemohl předestřít německému lidu ve větším měřítku. Mělo by nás naplnit pýchou vidět německé loďstvo a německou brannou moc, které ochraňují nás a položily kolem nás železnou závoru ochrany. Goebbels vyzval přítomné, aby ujasnili českému národu skutečný stav věci, představit mu historické úkoly, před kterými stojí Evropa.

Dojdeme prý k závěru, že jsme jako Češi zvolili ten nejlepší úděl a tak, jak to bylo dříve, to dál nešlo. A také mít možnost uvádět v Říši svou hudbu, filmy, literaturu, rozhlas. Nabídl možnost ke spolupráci, k tvorbě základny, na které by bylo možno se dorozumět. Budou-li položeny základy loajality, uspokojení budou Němci, ale českému národu prokážete velkou historickou službu. Je úkolem inteligence pozvednout se nad úzký horizont a získat přehled v širším měřítku, být průkopníkem přicházejícího stavu. Zdroj neklidu - Anglie - bude gigantickými údery německé branné moci odstraněn a bude tu možnost dát Evropě mír, k čemuž jsou Češi srdečně přizváni. Tolik JG.

Za rok, v září 1941, přišel do Prahy jako nový protektor Reinhard Heydrich, který 2. října v projevu předložil zcela jiné stanovisko k tzv. řešení osudů českého národa, který v tomto prostoru nemá co pohledávat: využít jeho práci v průmyslu pro potřeby války, po válce třetinu poněmčit, třetinu poslat na Sibir a třetinu postřílet. Na tuto perspektivu osudů českého národa se dnes v našich médiích zapomíná. Přednější je výročí atentátu na Svobodnou Evropu a Navalného případ, kterým se zabývají orgány Evropské unie víc, než úsilím odstranit důsledky epidemie.

Karel Janiš

J. Goebbels (zdroj wiki.ru)

■ ONDŘEJ NEFF K AKTUÁLNÍ SITUACI - V Lidových novinách 8. února 2021 uvedl, že Ústavní soud svým rozhodnutím zrušit klíčové prvky volebního zákona pořádně rozbouřil naše politické moře. Politika vyráží do neznámých vod bez kompasu na lodi, o které zatím netuší, kde má příd' a kde zád', tu loď musí nejdřív postavit a není jisté, zda se jí to podaří... Každopádně bude ještě dlouho trvat, než se plavidlo vydá na cestu a my na břehu si můžeme krátit čas spekulacemi. Koalice Spolu-ODS, KDU-ČSL-TOP 09 by podle průzkumů mohla získat 19 procent. Ale je tu též Trikolóra i Svobodní a pro některé voliče

by tato koalice s nadějí překonat pětiprocentní hranici mohla být atraktivnější než profesor Fiala s paní Pekarovou Adamovou coby progresivně liberální přívěskem. A Ondřej Neff v závěru úvahy uvádí, že ta loď má přece jen jeden jasně daný parametr. Je to veslice a těch vesel je dvě stě. Je to opravdu zvláštní galéra, tahle loď. V dějinách galejnictví je jediná, na kterou se zájemci o veslování hrnou, ba dokonce se perou mezi sebou. Vysvětlení je prosté. Oni jsou hodně dobře živení a při veslování se tak moc nepředřou. A hlavně, chybí tu ten popoháněč s důtkami, což je dobře. Kdyby nějaký takový muž s bičem angažován byl, musel by se umlátit až do samého vyčerpání sil (*všech 200 ve Sněmovně by si to mělo přecíst několikrát jako povinnou četbu*).

■ POZDRAV Z KRKONOŠ - Pravidelně v sobotu se Lidové noviny věnují jazyku. 16. ledna šlo o řadu našich rázovitých řečníků. Tak třeba Antonín Zápotocký vánočně o Ježíškovi, který zestárl, narostly mu vousy a stal se z něho děda Mráz. Antonín Novotný hřimal o demokracii, imperialismu či o zemědělci. Vasil Bilak překřtil výtvarné bienále na beniále. Václav Klaus bavil národ slovy nepráce, nevýhra. Projevy Andreje Babiše poslanci žádali tlumočit do češtiny. Nejocenovanějším řečníkem je nyní Miloš Zeman. Navazuje na projev Alexandra Dubčeka, který po návratu z Moskvy 27. srpna 1968 skoro nemohl mluvit, zajíkal se, lapal po dechu, dělal dlouhé pauzy. Miloš Zeman 11. listopadu 2020 ve Sněmovně navzdory bolavým nohám se vrhl do řečnění o státním rozpočtu. V půli proslovu, v půli věty si prezident na mikrofon zřetelně řhl, což

zachytily kamery a zvčnil internet. Bodrý lid nazývá tento zvuk „pozdrav z Krkonoš“. V tomto hrdelním hrkanci byl celý jeho styl, kultura, étos, odkaz národu. Po Dubčekovi zbylo ticho, po Zemanovi hřmění žaludku. A to prý můžeme být rádi (*dobádám, že by musel uprostřed projevu odejít tam, kam i císařpán musel jít pěšky, to by byl pořádný krajíc pro komentátory*).

■ PREZIDENT HOSPODÁŘSKÉ KOMORY VLADIMÍR DLOUHÝ JAKO VŽDY STÁLE STEJNĚ - Lidé prý na jedné straně strádají, trpí,

hádají se doma, nelíbí se jim to, na druhé straně je to placená dovolená přerušovaná občasnou prací. A nechce prý se dotknout nikoho, kdo maká, co si budeme namlouvat. Na sítích schytl smršť kritiky za to, co řekl. On jako prezident strašně důležité instituce nic neví o SKUTEČNÉ –

zdůrazňuji – práci. Měl by říct, kolik bere měsíčně a dále: Kde je všeobjímající trh, který měl vše vyřešit? Dopadlo to tak, že všichni virem postižení volají – *Státe, dávej a co nejvíc*. Titíž pak občas mluví o rozpočtové neodpovědnosti.

■ VIR JE ČÍNSKÁ BIOLOGICKÁ ZBRAŇ - Řekl to v kázání v katedrále sv. Víta počátkem února 2021 pražský arcibiskup a kardinál Dominik Duka. Proti jeho výroku se ohradil imunolog Václav Hořejší. Jako katolík se stydí a je mu trapné, že církev má v čele takového člověka. Čínské velvyslanectví v Praze též protestovalo a požaduje od Duky omluvu.

■ CO VŠECHNO MŮŽE ZABÍJET - To je název obsáhlého článku v Katolickém týdeníku č. 8 ze 16. - 22. února 2021. Autorem je katolický kněz, přírodovědec a přednosta Ústavu etiky a humanitních studií 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy páter Marek Vácha. V prvé řadě může zabíjet nesprávná víra ve falešné zprávy v médiích. Kdo se nenechá očkovat, riskuje, že onemocní a zemře stejně jako nenechat se očkovat, onemocnět a zemřít. Dále může zabíjet nesprávná politická volba. V současné době byla zvolena vláda, která kvůli svým chaotickým krokům, své nepřipravenosti, neschopnosti, povýšenosti, zmatkům, nulové předvídatosti, nízké vzdělanosti nebo i nízké inteligenci volených představitelů odpovídá za smrt mnoha občanů.

(Dokončení na straně 11)

SVĚT BYL MLADÝ PODLE TEBE!

O 60 LET JSME ZESTÁRLI, TVŮJ ÚSMĚV NÁS BUDE PROVÁZET STÁLE.

Na palubě sovětské kosmické rakety Vostok 1 se 12. dubna 1961 stal Jurij Alexejevič Gagarin prvním člověkem ve vesmíru. Před 60 roky obletěl Zemi a po 106 minutách přistál na padáku.

Má vzpomínka na Gagarina - byli jsme na výletě do Piešťan a tam jsem si jako suvenýr na Skleněném mostě koupil fotografii "Superstar" majora Jurie Gagarina. Dlouho jsem ji opatroval a chtěl být pilotem jako on. Dotáhl jsem to jen na "osedlání" Blaníka...

JK

DOKONČENÍ STRÍPKY

(Pokračování ze strany 12)

Nemuseli zemřít za inteligentnějšího řízení státu. Dále může zabít i nesprávná politická kultura. Prý za prezidentské éry Miloše Zemana jsme si zvykli na dramaticky odlišnou politickou kulturu, než byla za éry Václava Havla. Zvykli jsme prý si na prezidenta vrávorajícího před korunovačními klenoty, mluvícího sprostě v rozhlase, vyzdvihujícího Čínu jako vzor stabilizace společnosti, neschopného se omluvit za prokázanou lež a v posledních měsících, v době jeho prudce zhoršeného zdravotního stavu, již schopného se toliko mstít a rozeštvávat své odpůrce, své příznivce, kohokoli. Ministerský předseda je zase v očividném a mnohokrát prokázaném střetu zájmů, lže na kameru stejně jako jeho ministři.

Vůkol všem chybí nejen zdvořilost a morálka, nýbrž i vzdělání, a některým i inteligence. V pokojných dobách by taková situace mohla být zdrojem protestů na Letné. Teď tato patologická kultura může zabít. I když dnes politici navrhnou nařízení nutné a dobré pro omezení pandemie, občané vychovaní předcházejícími roky je už neberou vážně. Když zakážou vleký, lyžaře bere na-

horu rolba, když se zakáže rekreace v hotelích, občané začnou jezdit na fiktivní služební cesty. Že politici sami nedodržují nic z toho, co sami nařizují, na to není odpověď, když se chodí ostříhat, slavit v hotelích narozeniny, jako první se nechají očkovat.

Národ logicky přestal politikům věřit a každý se snaží zachránit a obstarat se na vlastní pěst, jak může – politici to dělají také tak.

A konečně je to i nesprávná mezinárodní situace. Virus přišel z Číny a rychlá reakce Číny by pomohla zachránit mnoho životů, ale nestalo se tak – budiž to mementem pro ty, kdo v Číně vidí vzor stabilizace společnosti.

Vácha věří, že to nakonec dopadne dobře pouhou setrvačností událostí. Virus ustoupí, otevrou se školy, kostely, divadla a koncertní sály, politici budou chválit svou prozíravost. Občané, kteří přežijí, budou znovu volit tytéž strany, co dřív, komunisté budou znovu arogantní, premiér bude znovu lhát. Kříž stojí, i když se svět kymácí (*není to poprvé, kdy v Katolickém týdeníku hovoří KDU-ČSL*).

kj

ČTYŘISTALETÉ UDÁLOSTI VRHAJÍ DLOUHÉ STÍNY

Dokonce i na současné dění u nás. **Letošní pondělí 21. červen 2021** je spojen nejen s jevem známým letní slunovrat, **ale chce také říci nevědoucím a připomenout zapomětelným, že před dávnými 400 lety v roce 1621** jednadvacátý červnový den velmi výrazně zasáhl tehdejšími událostmi do dalšího našeho národního dění. A to i přesto, že v současných kalendářích není označen dnem svátečním či významným, ani dnem památky obětí kruté habsburské nadvlády a násilné rekatolizace českého národa, nebo jiným přílehlavým přívlastkem.

Dynastie Habsburků byla v bouřlivém 17. století reprezentantem a oporou katolického tábora, který nesmiřitelně bojoval se svým protivníkem - táborem protestantů. Soupeře rozdělovaly protichůdné zájmy. Nejen však pouze otázky víry a iracionálních náboženských dogmat. Ty byly jen „zástěrkou“ toho hlavního o co šlo především - o politickou moc. Obě habsburské větve vládly - nejen ve střední Evropě větev rakouská, - druhá ve Španělsku, v části Itálie a Nizozemí. Vlastnily i rozsáhlé kolonie v Americe a jejich společným cílem bylo ovládnutí většiny Evropy.

K tomu potřebovaly smtelit katolicismus k boji s šířícím se protestantismem a posílit katolické církvi, coby jejich chráněnkyni a podporovatelky, její oslabené pozice rozhodujícího arbitra a usměrňovatele politiky v Evropě. V Čechách a na Moravě protestanti tvořili 85-90 % obyvatel a ve většině zemí monarchie počet protestantů převyšoval katolíky.

V Čechách usilovali využít potíží a rozporů v habsburském rodě k uhájení a zachování svébytnosti české politiky a historických práv šlechty a měšťanstva, což vyústilo v povstání českých stavů. Jeho nechtěným zakončením se však stala porážka stavovských vojsk 8. listopadu 1620 na Bílé hoře v bitvě s vojskem habsburského císaře, bojujícím pod zvoleným heslem „Panna Maria“. S výjimkou několika po porážce uvězněných nejvyšších představitelů povstání, však většina vzbouřenců zůstala i po tomto krachu na svých statcích a u svých rodin v domnění, že jejich provinění mohou být smírně vyřešena např. vysokými pokutami. Jejich omyl však vyvrátil v únoru 1621 doručený list císaře Ferdinanda II. se seznamem 90 osob určených k zatčení a souzení za tehdy nejtěžší zločin „urážka královského majestátu“. Soud začal 29. března 1621.

18. června bylo do Prahy doručeno císařovo rozhodnutí: celkem bylo odsouzeno 51 osob – z toho k trestu smrti 43 (u 16 z nich byla exekuce císařem odložena - známka omilostnění).

Pro těch „27 kacířských rebelů“ čekajících na popravu, **císařovo rozhodnutí dále obsahovalo:**

- u některých zmírnění rozsudku spočívající v tom, že budou čtvrceni až po smrti, useknutí ruky nebo vyříznutí jazyka mělo zůstat a být provedeno před popravou;

- a také ustanovení či hlavy budou po stěti vystaveny na Staroměstské mostecké věži. Ještě ve vězení těsně před popravou se snažili jezuité přivést rebely do „církve pravé“, ale marně.

Vlastní poprava, zahájená v pondělí 21. června 1621 výstřelem z děla, byla svou monstrózností, rozsahem, barbarskou krutostí a vyvěšením hlav popravených, (měly tam zůstat navždy), velkolepou barokní slavností a divadlem, i výstrahou pro další potenciální rebely. Odsouzení důstojně krácející k popravě byli za necelé čtyři hodiny všichni popraveni. Stali se však v mysli většiny Čechů naopak národními mučedníky.

K přemýšlení o souvislostech tohoto čtyřstého výročí se současným děním u nás vybízí zejména další vývoj a události v období označované i jako „TEMNO“. Začalo prvním velkým majetkovým převratem v naší historii. V něm cízácká katolická šlechta získala obrovské bohatství představující nejen polovinu pozemkového majetku země, ale i veškeré další nemovitosti zkonfiskované 680 „kacířským“ rodinám v Čechách a 250 na Moravě. Církve katolická se pak „chopila péče“ o další všechny pozemky a nemovitosti včetně všech církevních staveb patřících nekatolickým církvím. Těch „hladových krkavců“ bylo však tolik, že ani tento obrovský majetek nestačil uspokojit všechny. Kdo z nich měl tehdy větší zásluhy, tvrdší lokty, správné styky a informace, ten snadno nepředstavitelně zbohatl. Naše „sametová privatizace“ jen potvrzuje, že i tak staré historické příběhy se u nás „neopakovatelně opakují“.

Spojeneckopolitické následky porážky však byly mnohonásobně tíživější. Jednak proto, že se citelně dotkly života všeho českého obyvatelstva bez výjimky, zejména tvrdě však těch nejhudších „poddaných“, ale také tím, že přijatá opatření měla dlouhodobou platnost a podstata některých z nich v pozměněné podobě byla uplatňována dokonce po tři následující století až do roku 1918 - do vzniku Československé republiky.

„Právní rámec“ tohoto dění vyplýval z dokumentu „**OBNOVENÉ PRÁVO A ZŘÍZENÍ ZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO**“ podepsaného v r. 1627 císařem Ferdinandem II. jako **NOVOU ÚSTAVU:**

ČTYŘISTALETÉ UDÁLOSTI VRHAJÍ DLOUHÉ STÍNY

Ta znamenala začátek konce české samostatnosti, protože proklamovala ztrátu všech odvěkých práv českého království v důsledku odboje proti císaři. Práva milostivě uděluje pouze císař. Vyhlášení absolutní dědičnosti českého trůnu výhradně habsburskému rodu - bylo prvním krokem k absolutismu. Ustanovení, že **pátý stav - poddaní se bez souhlasu vrchnosti nesmějí stěhovat, ženit a nakládat se svými dětmi** - šlo o druhé znevolnění. **Zrovno-právnění němčiny s češtinou** na úřadech a soudech. **V zemi jediná povolená církev je katolická a její náboženství.** Tímto se jí v dalším období široce otevřel ničím nerušený prostor pro „obracení na pravou víru“ v inkvizičních procesech s kacíři různých podob, končících po barbarském mučení v plamenech či na šibenicích, včetně ztráty veškerého majetku.

31. července 1627 vydal císař patent zacílený proti nekatolické šlechtě: vyhlášoval povinnost do 6 měsíců přestoupit na katolicství, nebo ve stejné lhůtě se vystěhovat ze země. Poddaní právo odchodu neměli, museli povinně přestoupit ke katolicství a hlavně pak robotovat na statečích vrchnosti! Své domovy opustilo kolem 200.000 exulantů (i celé vesnice přes vyhlášený zákaz poddaným). Byli mezi nimi i významní lidé jako např. J. A. Komenský a další. Opuštěné statky vykupovali „za hubičku“ Němci - představující další vlnu německé kolonizace. Čechy se staly po Bílé hoře místem okázaných katolických slavností, které měly symbolizovat návrat z poblouznění z husitského kacířství do lůna „církve pravé“.

„Je příznačné, že až na nepodstatné výjimky nebyly oběti kacířských a čarodějnických procesů nikdy katolickou církví rehabilitovány a stejně tak se tato církev nežekla nebo alespoň veřejně neodsoudila ty, kteří je posílali na smrt.“ (J. Bílek, „Bílá místa české historie 1“, Euromedia Group, k.s. 2010, str. 283).

Bílé kříže na dlažbě Staroměstského náměstí vyznačující popravističtí zmíněných mučedníků, Husův pomník a **celé toto prostranství má být pro všechny generace Čechů památným pietním místem vyjadřujícím úctu a vděk všem předkům**, kteří obětovali své životy za vznik a existenci samostatného suverénního státu, za sociální spravedlnost a zachování českého jazyka. Podle tohoto by se tam

občané měli chovat a vedení Prahy povolovat pořádání akcí.

Právě před hlasováním v letošních parlamentních volbách je třeba připomenout i starším, ale především mladé voliče seznámit s událostmi, často ořesnými historickými událostmi. Také jim zároveň vysvětlit, že znovuobnovení mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, který spontánně strhli Pražané při vzniku samostatné ČSR po tristaletém vládnutí Habsburků a nyní zde opět stojí se souhlasem současné pražské koalice v čele s Pirátskou stranou, TOP09, a jejich politickými soupeřníky, i s posvěcením kardinála Duky - není vyjádřením úcty a piety, ani respektováním historického odkazu a poučení, trvalých českých historických hodnot a odkazu T.G.Masaryka, čehož ale mají představitelé těchto i dalších stran, ve svých mnohomluvných projevech plná ústa. Nejen tímto, ale i dalšími kontroverzními činy (provokativní odstranění sochy maršála Koněva, přejmenování ulice na

Původní sloup na počátku 20. století, foto J. Eckerta (Wikipedie - volné dílo)

„Němcova“ u velvyslanectví Ruské federace) **prokázali neschopnost racionálního rozhodování a politickou nezralost. Závažnější však je, že toto jejich podléhání různým zájmům a tlakům, ale i jejich nezkrotná touha po popularitě a vládnutí - (viz. skrytá narážka na „práskáčství“: „Zvláště některé strany se snaží pomoci si v boji o moc ve státě založením na premiéra v Bruselu“ - Právo, 5. 12. 2020) - nevěští nic dobrého pro případné rozhodování o daleko závažnějších vnitřních a mezinárodních problémech, které budoucí vývoj nastolí. To proto, že vždy platilo a platí i v současnosti, že ten, který využije cizí pomoci a vlivu, a podlehne takové metodě a tlaku pro dosažení svých cílů vládního postavení a vlivu v zemi, musí v budoucnu za tuto pomoc prokazovat odpovídající vděčnost!**

Nejsem novinář a nemám přístup k takovým informacím, ze kterých bych oprávněně charakterizoval piráty tak, jak o nich napsal v REFLEXU v prosinci 2020 jeho šéfredaktor M. Stoniš: „Jejich předseda slibuje, že bude skvělý premiér, a novináři tento nebezpečný blud s chutí šíří... většina jejich voličů si totiž nevěšmá, jak piráti pod vedením agresivního primátorského nemehla plundrují Prahu a nedochází jim, že něco podobného čeká v případě jejich vládnutí naši krásnou zemi.“

Alois Zlatníček

Naši dubnoví jubilanti

ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo blahopřejí k narozeninám a přejí zdraví a dlouhá léta následujícím členkám a členům naší MěO. Děkujeme za práci pro sociálně spravedlivější společnost.

Marta Valentová, Jitka Stejskalová, Jan Knap,
Milan Štolfa, Jaroslava Hutárková, Aleš Růčka,
Emil Vítek, Petr Caha, Pavel Filipi. **did**

Vzpomínka

*Stojím u skromné desky
se jménem psaným v azbuce,
s malou rudou hvězdičkou.*

*Vyryly ji něčí ruce
z vděčnosti za dar života.*

*Již dávno ztichla palba,
život kolem kolotá,
jen ten, který tu spí
svůj věčný sen v cizí zemi,
někdy se vrací k nám*

*krásnými ruskými písněmi,
někdy jen s vůní šeriků
vzpomínka se k nám vrátí.
Vojáku, chlapče mladičký,
kdo ti za život zaplatí?*

*Ztrácí se nápis z desky,
která se k zemi sklání.*

*Svírám malou kytičku
v horké zpoceně dlani,
studem zbarvené tváře
za ty, co zapomněli.*

Život je dar veliký.

Na to by myslet měli.

Ewa Konečná

DO VZPOMÍNEK ODEŠEL

**Ve věku 92 let nás opustil nejstarší člen
v ZO KSČM 2202 soudruh Alois DUPAL.**

Celý život se živil poctivou prací dělníka tak, aby ve stroji vše dobře fungovalo k dalšímu použití. Tento přístup se u něho projevoval ve všech oblastech, v nichž se projevoval. Jako člen komunistické strany se účastnil členských schůzí na pracovištích a po odchodu do důchodu v místě bydliště. Zajímal se o dění ve straně a nedovedl si představit ani jeden den bez pečlivé četby Haló novin a těšil se vždy na další číslo občasníku ECHO, v němž hledal odpovědi na otázky týkající se naší strany v celostátním měřítku i minulosti našeho dělnického hnutí a našeho národa. Občas volal a pídil se po dalších podrobnostech. Zajímal se i o dění ve Slatině a podílel se na jejím rozvoji i jako člen MNV a v jednom z funkčních období i jako člen Rady MNV. S přípomínkami přicházel na MNV i v dalších obdobích. Sledoval dění ve světě i v naší společnosti a velmi kriticky se vyjadřoval o vývoji po listopadu 1989. Občas velmi neobvykle po dělnicku. Jednoho z prezidentů největší velmoci na světě uváděl slovem „Kuš“. Byl vášnivým včelařem, uměl připravit med, propolis i mateří kasičku pro ošetření neduhů u lidí. Volali jsme si k narozeninám, svátkům, naposledy v prosinci 2020. Slyším jeho přání zdraví a spokojenosti v roce 2021. Bylo to naposledy, bohužel.

Soudruh Alois Dupal bude žít v naší paměti jako věrný člen naší strany, věřil v její poslání a působení v dobách úspěšných, neúspěšných i znovu se probouzející k dalšímu působení ve společnosti. Bude žít v naší paměti i jako skromný a dobrosrdečný člověk, ochotný pomáhat radou i skutkem každému, kdo je potřeboval.

Čest jeho práci a památce!

Zastavme se na chvíli a vzpomínejme!

Karel Janiš

ODEŠEL DO VZPOMÍNEK

20. března zemřel ve věku 89 let bývalý předseda CZV 1. Brněnská Josef Sedlák. Rozloučení se konalo v úzkém rodinném kruhu, jak je zejména v současné situaci běžné. Marie Sedláková